

## Arrest

**nr. 350 846 van 27 juli 2026**  
**in de zaak RvV X / XI**

**Inzake:** X

**Gekozen woonplaats:** ten kantore van advocaat Z. FARID  
Jan Van Rijswijcklaan 279/281/25  
2020 ANTWERPEN

**tegen:**

**de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen**

### **DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,**

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 13 juli 2026 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 2 juli 2026.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen over het taalgebruik, vervat in boek 3 van de wet betreffende de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: "RvV-wet").

Gelet op artikel 2.28 van de RvV-wet, wordt het beroep behandeld in de urgente procedure.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 juli 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 juli 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken V. HOEFNAGELS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat Z. FARID. Verwerende partij is niet verschenen, noch vertegenwoordigd.

### **WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:**

#### **1. Over de gegevens van de zaak**

Verzoeker is volgens zijn verklaringen in 2020 in België aangekomen. Op 14 april 2021 wordt verzoeker voor het eerst op het Belgisch grondgebied gesignaleerd na interceptie door de politie wegens illegaal verblijf. Tussen 2021 en 2026 wordt verzoeker talloze keren geïntercepteerd door de politiediensten en ontvangt hij meermaals het bevel om het grondgebied te verlaten (of een herbevestiging ervan).

Na de interceptie van 31 maart 2026 wordt verzoeker overgebracht naar een gesloten centrum en vastgehouden met het oog op verwijdering naar zijn land van herkomst.

Op 28 april 2026 wordt er een repatriëringsvlucht naar Marokko gepland. Op 27 april 2026 dient verzoeker een eerste verzoek om internationale bescherming in, waarvan hij expliciet afstand doet op 30 april 2026.

Op 15 juni 2026 wordt er opnieuw een repatriëringsvlucht naar Marokko gepland. Op 10 juni 2026 dient verzoeker een tweede verzoek om internationale bescherming in, dat op 22 juni 2026 door de

commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) ontvankelijk werd verklaard.

Verzoeker wordt uitgenodigd door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) voor een persoonlijk onderhoud via videoconferentie op 30 juni 2026 maar weigert te verschijnen.

Op 1 juli 2026 doet verzoeker opnieuw expliciet afstand van zijn beschermingsverzoek.

Op 2 juli 2026 neemt de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

#### ***“A. Feitenrelaas***

*U verklaarde R.F. te heten en de Algerijnse nationaliteit te bezitten. Op 6 september 2024 werd u door het Marokkaanse consulaat te Brussel echter geïdentificeerd als D.A., geboren op [...] 2000 te Sidi Slimane, Marokko.*

*Rond 2020 of 2021 reisde u naar België.*

*Tijdens uw verblijf in België werd u tegengehouden voor illegaal verblijf op 14 april 2021 en 30 april 2021. Op 18 mei 2021 en 27 juni 2021 werd u tegengehouden voor diefstal met geweld. Op 21 juli 2021 werd u tegengehouden voor illegaal verblijf. Op 27 juli 2021 werd u tegengehouden voor een diefstal van een gsm. Op 31 juli 2021, 2 juli 2022, 8 juli 2022 en 12 november 2022 werd u opnieuw tegengehouden voor diefstal met geweld. Op 15 december 2022 werd u gearresteerd in het kader van een voetbalwedstrijd voor ordeverstoring. Op 15 januari 2023 werd u tegengehouden voor een gewone diefstal. Diezelfde dag werd u een bevel om het grondgebied te verlaten (BGV) uitgereikt en een inreisverbod van drie jaar. Op 21 januari 2023 werd u tegengehouden voor een grijpdiefstal en kreeg u een herbevestiging van uw BGV. Op 3 februari 2023 werd u tegengehouden voor illegaal verblijf en kreeg u een herbevestiging van uw BGV. Op 25 maart 2023 werd u van uw vrijheid beroofd na het aanbrengen van opzettelijke schade aan een voertuig op de openbare weg, en kreeg u een herbevestiging van uw BGV. Op 13 april 2023 werd u tegengehouden voor een diefstal met geweld en op 14 april 2023 kreeg u een herbevestiging van uw BGV. Op 23 september 2023 werd u tegengehouden voor twee pogingen tot diefstal.*

*Op 24 september 2023 kreeg u een bevel om het grondgebied te verlaten onder detentie in afwachting van uitzetting en werd u overgebracht naar het gesloten centrum te Merksplas.*

*Op 9 november 2023 werd u door de correctionele rechtbank van Brussel veroordeeld voor diefstal met geweld of bedreiging tot een voorlopige gevangenisstraf van 15 maanden.*

*Op 14 maart 2024 liet het Algerijnse consulaat te Brussel aan de DVZ weten dat u niet over de Algerijnse nationaliteit beschikt. Op 5 april 2024 werd u vrijgelaten wegens administratieve redenen.*

*Op 29 juni 2024 werd u op heterdaad betrapt op feiten van aanranding en gebruik van pepperspray op het slachtoffer en kreeg u een nieuw bevel om het grondgebied te verlaten en een inreisverbod van drie jaar. Op 25 juli 2024 werd u tegengehouden voor illegaal verblijf en kreeg u een herbevestiging van uw BGV.*

*Op 6 september 2024 werd u door het Marokkaanse consulaat te Brussel geïdentificeerd als D.A., geboren op [...] 2000 te Sidi Slimane, Marokko.*

*Op 24 september 2024 en 15 oktober 2024 werd u tegengehouden voor illegaal verblijf en kreeg u telkens een herbevestiging van uw BGV.*

*Op 31 maart 2026 werd u aangehouden voor feiten van het opzettelijk toebrengen van slagen en verwondingen. U kreeg een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering. U werd diezelfde dag overgebracht naar het gesloten centrum in Brugge. Toen u hier op 23 april 2026 op de hoogte werd gebracht van een repatriëringsvlucht diende u op 27 april 2026 een eerste verzoek om internationale bescherming in. Er werd u een laissez-passer uitgereikt door de Marokkaanse autoriteiten op 22 april 2026.*

*Op 30 april 2026 deed u afstand van uw verzoek.*

*Hierna werd u op 10 juni 2026 op de hoogte gesteld van een nieuwe repatriëringsvlucht (voorzien 15 juni 2026), waarna u op 10 juni 2026 een tweede verzoek indiende in het Centrum voor Illegalen te Merksplas.*

*U vulde een schriftelijke verklaring 'meervoudige aanvraag' in op 11 juni 2026. Hierin gaf u aan in België een relatie te hebben en niet terug te kunnen naar Marokko wegens de politiek.*

*Op 15 juni 2026 was een persoonlijk onderhoud voorzien via videoconferentie met de DVZ, echter weigerde u naar het lokaal te komen.*

*Op 22 juni 2026 werd uw tweede verzoek wegens formele redenen ontvankelijk verklaard.*

*Op 30 juni 2026 was een persoonlijk onderhoud voorzien via videoconferentie met het CGVS, maar wederom weigerde u deel te nemen aan het onderhoud. Via uw advocaat, Meester Z. Farid, liet u later op diezelfde dag weten dat u het persoonlijk onderhoud fysiek wenste te herplannen, op een datum vanaf september 2026, na het gerechtelijk verlot.*

*U legt geen documenten neer ter staving van uw verzoek.*

*Op 1 juli 2026 deed u expliciet afstand van uw tweede verzoek en stelde u te willen terugkeren naar Marokko.*

## **B. Motivering**

*Uit de informatie in uw dossier blijkt dat u uw verzoek om internationale bescherming op 01/07/2026 schriftelijk hebt ingetrokken.*

*Bij de expliciete intrekking van uw verzoek om internationale bescherming heb ik echter al vastgesteld dat u niet voldoet aan de voorwaarden om in aanmerking te komen voor internationale bescherming op grond van Verordening (EU) 2024/1347. Overeenkomstig artikel 57/6/5, § 3 van de wet van 15 december 1980 kan ik uw verzoek afwijzen als zijnde kennelijk ongegrond.*

*Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.*

*Bij KB van 3 december 2025 werd Marokko vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek. Bovenstaande brengt met zich mee dat het vermoeden geldt dat een verzoeker in veiligheid is in een veilig land van herkomst. Het is bijgevolg aan de verzoeker om duidelijk aan te tonen dat, in zijn specifieke situatie, zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd. Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in slaagt dit duidelijk aan te tonen, en dit om onderstaande redenen:*

*Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept.*

*Dit neemt niet weg dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken. Deze samenwerkingsplicht in hoofde van het CGVS bestaat er in de eerste plaats in dat het CGVS nauwkeurige en actuele informatie verzamelt over de algemene omstandigheden in het land van herkomst (HvJ, C-277/11, M.M. t. Ierland, 2012, §§ 65-68; EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 98). Dit vloeit logischerwijze voort uit het feit dat het doel van de procedure voor de verlening van internationale bescherming er in bestaat na te gaan of een verzoeker al dan niet nood heeft aan internationale bescherming, en bij de beoordeling van deze beschermingsnood niet alleen rekening moet worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, maar ook met algemene omstandigheden in het land van oorsprong op het tijdstip waarop een beslissing wordt genomen. Wat de persoonlijke omstandigheden betreft, spreekt het voor zich en wijst ook het EHRM er op dat een verzoeker in wezen de enige partij is die in staat is om informatie over zijn persoonlijke omstandigheden te verschaffen. Bijgevolg rust de bewijslast, voor wat de individuele omstandigheden betreft, in beginsel op de schouders van de verzoeker, die zo spoedig mogelijk alle elementen ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming dient neer te leggen*

(EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 96). In het licht van het voorgaande bent u derhalve verplicht om van bij aanvang van de procedure uw volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan u is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze relevante elementen omvatten onder meer, doch niet uitsluitend, uw verklaringen en alle documentatie of stukken in uw bezit met betrekking tot uw identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom u een verzoek indient.

Er dient vastgesteld te worden dat u allerminst heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking. Zo werd u zowel door de DVZ als het CGVS uitgenodigd voor een persoonlijk onderhoud om uw asielmotieven uiteen te zetten en weigerde u telkens deel te nemen aan deze onderhouds. Nochtans is het aan u, zoals supra weergegeven, om uw volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, weigerde u enige medewerking te verlenen. Dat u dan ook weigerde uw asielmotieven verder uiteen te zetten, doet complete afbreuk aan de gegrondheid van uw verzoek. Het feit dat u uiteindelijk ook nog afstand deed van uw verzoek kan dit laatste enkel bevestigen.

Na grondig onderzoek van uw schriftelijke verklaringen, van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst en van alle elementen uit uw dossier, dient uiteraard te worden vastgesteld dat u onvoldoende gegevens of elementen heeft aangebracht op basis waarvan ten aanzien van u kan worden besloten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Zoals reeds gezegd, deed u trouwens ook 'afstand'.

U legde geen enkel document neer ter staving van uw identiteit en relaas. Hoewel het Marokkaanse consulaat te Brussel u een laissez-passer gaf en dus uw identiteit hier niet noodzakelijk ter discussie staat, is het opmerkelijk dat u zelf geen originele identiteitsstukken kunt voorleggen. Deze kunnen nochtans van belang zijn, bijvoorbeeld voor de inschatting van het ogenblik van uw vertrek uit Marokko of voor de plaatsbepaling van woonst en of geboorte in Marokko. Dat u bovendien bij uitbreiding geen enkel (relevant) document kon neerleggen ter staving van uw verzoek is maar weinig ernstig te noemen. Van iemand die de bescherming van de Belgische autoriteiten inroept kan verwacht worden dat hij op zijn minst ernstige pogingen onderneemt om zijn verzoek om internationale bescherming en identiteit te staven. De desinteresse die u hebt tentoongespreid, te meer u reeds geruime tijd in België verblijft, ondermijnt uw geloofwaardigheid dan ook ernstig. Het ontbreken van een (origineel) identiteitsbewijs ondermijnt uw geloofwaardigheid ernstig daar u het CGVS geen duidelijk zicht geeft op wie u bent.

Verder dient te worden vastgesteld dat u in uw frequente contacten met de Belgische autoriteiten doorheen meerdere jaren geenszins een coherent beeld hebt geschept van wie u bent. Zo blijkt uit uw dossier dat u telkens verklaarde de Algerijnse nationaliteit te hebben en meerdere identiteiten gebruikte, waaronder R.F., vergezeld van verschillende geboortedata. Door een valse naam, geboortedatum en nationaliteit op te geven, schepte u doelbewust onzekerheid omtrent uw identiteit en nationaliteit, nochtans essentiële elementen bij de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming.

De vaststelling dat u over uw identiteit en nationaliteit leugenachtige verklaringen aflegde tegenover de Belgische autoriteiten, ondergraaft dan ook a priori de geloofwaardigheid van uw verzoek om internationale bescherming.

In uw schriftelijke verklaring meervoudige aanvraag (d.d. 11/06/2026) gaf u aan dat u in België een relatie heeft en niet terug kan naar Marokko wegens de 'politiek'.

Ten eerste dient opgemerkt te worden dat u in België uiterst laatijdig uw verzoek indiende. Reeds op 14 april 2021 werd een eerste keer uw (illegaal) verblijf in België vastgesteld. Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen de jaren in uw frequente contacten met de Belgische autoriteiten geen enkel gewag maakte van de nood aan internationale bescherming. Het is echter pas op 27 april 2026 dat u hier een eerste verzoek om internationale bescherming ingediend heeft. Opnieuw dient vastgesteld te worden dat dergelijke houding moeilijk in overeenstemming kan gebracht worden met het hebben van een vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Zeker daar u meermaals met de Belgische autoriteiten, het Belgische gerecht en de Dienst Vreemdelingenzaken in aanraking bent gekomen. Van iemand die beweert zo'n vrees te hebben en stelt daarom niet terug te kunnen naar zijn land, kan redelijkerwijs verwacht worden dat hij zo snel mogelijk en althans binnen een redelijke termijn deze beschermingsmodaliteiten aangrijpt. Dat u hier dan nog meerdere jaren mee wacht alvorens een eerste asielaanvraag in te dienen, wijst er op dat u weinig belang

hechthe aan het verkrijgen van deze internationale bescherming. Bovendien deed u in het kader van uw eerste verzoek formeel afstand van uw verzoek, en stelde te willen terugkeren naar uw land van herkomst (d.d. 30/04/2026). Evenzeer deed u in het kader van uw tweede verzoek wederom afstand van uw verzoek en gaf u nogmaals aan te willen terugkeren naar Marokko (d.d. 01/07/2026). Deze verklaringen kunnen op geen enkele manier in overeenstemming worden gebracht met een vrees voor vervolging bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Dat u dan ook op vrijwillige wijze afstand deed van uw eerste en tweede verzoek en aangaf te willen terugkeren, doet complete afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw terugkeervrees.

Verder wekt de vaststelling dat u telkens pas op het ogenblik dat u werd vastgehouden met het oog op effectieve verwijdering en op de hoogte was van uw geplande repatriëringsvluchten, een eerste en tweede verzoek om internationale bescherming indiende, sterk het vermoeden dat u de asielprocedure louter wenst te gebruiken om uw gedwongen verdrijving van het Belgisch grondgebied te voorkomen, wat vanzelfsprekend niet het doel van deze procedure is. Opnieuw ondermijnt dit alles de geloofwaardigheid van uw terugkeervrees compleet.

Voorts bent u er - ook alvorens u afstand deed - niet in geslaagd een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken. Waar u aanhaalde dat u niet kunt terugkeren naar uw land van herkomst wegens de politiek, dient aangestipt te worden dat u niet verder komt dan een algemene verwijzing naar 'de politiek'. Op welke manier u echter een persoonlijke en concrete vrees voor vervolging zou dienen te koesteren in Marokko omwille van 'de politiek' liet u na verder uiteen te zetten. Algemene verwijzingen naar een bepaalde situatie in het land van herkomst volstaan niet om aanspraak te kunnen maken op het verkrijgen van internationale bescherming. Uit uw verklaringen komt met andere woorden geen enkele concrete indicatie naar voren dat er op heden wat u betreft in uw land van herkomst sprake zou zijn van enige gegronde vrees voor vervolging, dan wel een reëel risico op het lopen van ernstige schade. Daarenboven dient nog opgemerkt te worden dat er tijdens uw verblijf in België reeds twee maal een fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling werd opgesteld. Ook toen werd u telkens de vraag gesteld omwille van welke redenen u in België bent. U antwoordde telkens 'om te werken' of 'voor een beter leven'. Op die momenten repte u met geen woord over enige politieke problemen.

Volledigheidshalve kan nog worden toegevoegd dat u, slechts drie maanden geleden, toen u op 31 maart 2026 werd aangehouden voor feiten van het opzettelijk toebrengen van slagen en verwondingen, ook nog uitdrukkelijk tegen de politie verklaarde dat u louter in België bent om te werken, dat er geen specifieke reden is waarom u niet terugkeerde naar uw thuisland, en dat u geen relatie heeft in België (zie administratief dossier: Rapport administratief Fedpol d.d. 31/3/2026). Gezien bovenstaande vaagheden en inconsistente verklaringen kan geenszins een terugkeervrees in uw hoofd vastgesteld worden.

Waar u, in het onderhavige verzoek, nog aangaf dat u in België een relatie heeft – een blote bewering die u nalaat te staven –, dient opgemerkt te worden dat dergelijk element vreemd is aan de criteria vermeld in de Vluchtelingenconventie.

Omwille van deze relatie wordt u immers niet vervolgd omwille van uw politieke overtuiging, uw religie, uw nationaliteit, uw ras of omdat u tot een bepaalde sociale groep zou behoren. Deze door u ingeroepen relatie is louter van interpersoonlijke aard en ressorteert als dusdanig niet onder het toepassingsgebied van het Vluchtelingenverdrag.

Uit hetgeen voorafgaat wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond.

## **Conclusie**

U komt overeenkomstig de hoofdstukken II en III van Verordening (EU) 2024/1347 niet in aanmerking voor erkenning als vluchteling. Verder komt u overeenkomstig de hoofdstukken II en V van Verordening (EU) 2024/1347 niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.”

## **2. Verzoekschrift**

In een eerste middel beroept verzoeker zich op een schending van artikel 22 van de Grondwet, artikel 8 van het Europees verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM), artikel 6, lid 3 van Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming) (hierna: AVG), artikelen 12 en 13 van Verordening (EU) 2024/1348 van het Europees Parlement en de Raad van 14 mei 2024 tot vaststelling van een gemeenschappelijke procedure voor internationale bescherming in de Unie en tot intrekking van Richtlijn 2013/32/EU (hierna: Verordening (EU) 2024/1348), artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, het zorgvuldigheidsbeginsel, het recht om gehoord te worden en de rechten van verdediging.

In een tweede middel beroept verzoeker zich op een schending van artikelen 20 en 21 van Verordening (EU) 2024/1348, artikelen 12 en 13 van Verordening (EU) 2024/1348, artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel.

In een derde middel beroept verzoeker zich op een schending van artikel 40, lid 1, 2 en 4 van Verordening (EU) 2024/1348, artikel 57/6/5, §3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, het zorgvuldigheidsbeginsel, het rechtszekerheidsbeginsel en het recht op effectieve rechtsbescherming.

In een vierde middel beroept verzoeker zich op een schending van artikelen 12, 13 en 39 van Verordening (EU) 2024/1348, artikel 4 van Verordening (EU) 2024/1347 van het Europees Parlement en de Raad van 14 mei 2024 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die voor subsidiaire bescherming in aanmerking komen, en voor de inhoud van de verleende bescherming, tot wijziging van Richtlijn 2003/109/EG van de Raad en tot intrekking van Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad (hierna: Verordening (EU) 2024/1347), de materiële motiveringsplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel.

In een vijfde middel beroept verzoeker zich op een schending van artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en het proportionaliteitsbeginsel, en artikel 2.60, §2 van de RvV-wet.

De door verzoeker aangevoerde middelen worden, omwille van hun verwevenheid, samen behandeld.

Verzoeker vraagt in hoofddorde om de bestreden beslissing te hervormen en hem de vluchtelingenstatus toe te kennen, in ondergeschikte orde, om hem de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en, in uiterst ondergeschikte orde, om de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te sturen naar het CGVS voor verder onderzoek.

Verzoeker voegt volgende stavingstukken toe ter ondersteuning van zijn verzoekschrift:

- Stuk 1: CGVS-beslissing d.d. 06 juli 2026 – beslissing tot weigering van de internationale beschermingsstatus;
- Stuk 2: Oproeping persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 23 juni 2026 via videoconferentie;
- Stuk 3: Schrijven van de raadsman aan het CGVS d.d. 30 juni 2026 betreffende het bezwaar tegen videoconferentie;
- Stuk 4: E-mail van medewerkster van het CIM d.d. 23 juni 2026, met verwijzing naar Openbaarheid van Bestuur en mededeling dat er geen nieuwe vlucht gepland was;
- Stuk 5: Bezoekerslijst verzoeker met bezoeken van mevrouw R.O., vermeld als partner;
- Stuk 6: Schrijven van raadsman d.d. 1 juli 2026 betreffende afstand van asiel, BLOK 5, medische opvolging en terugkeerplanning;
- Stuk 7: E-mail van de raadsman d.d. 1 juli 2026 met verzending van het schrijven betreffende afstand van asiel;
- Stuk 8: Afstandsverklaring asielaanvraag verzoeker d.d. 1 juli 2026;
- Stuk 9: Antwoord per e-mail van verantwoordelijke bij het CIM aan de raadsman van verzoeker betreffende “de veiligheidsmaatregel”, d.d. 3 juli 2026.

### 3. Nota met opmerkingen

Op 16 juli 2026 maakt de commissaris-generaal een nota met opmerkingen over waarin hij het gelijk van zijn beslissing herhaalt en repliceert op het verzoekschrift.

Hij voegt volgend stavingstuk toe:

- Privacyverklaring videoconferentie – verzoekers.

#### 4. Voorafgaand

4.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal.

4.2. De formele motiveringsplicht, zoals voorzien in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62, §2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven die aan de bestreden beslissing ten grondslag liggen, kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kan worden genomen. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

## 5. Beoordeling van de zaak

5.1. De Raad komt na grondige analyse van het rechtsplegingsdossier en de opmerkingen ter terechtzitting, in navolging van de commissaris-generaal, tot de vaststelling dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Vluchtelingenverdrag noch dat hij bij een terugkeer naar Marokko een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

In de bestreden beslissing wordt op goede gronden voorafgaandelijk vastgesteld dat verzoeker zijn verzoek om internationale bescherming expliciet en schriftelijk heeft ingetrokken op 1 juli 2026. Vervolgens wordt vastgesteld dat verzoeker hoe dan ook niet in aanmerking komt voor de verlening van internationale bescherming overeenkomstig Verordening (EU) 2024/1347 en zijn verzoek als kennelijk ongegrond wordt verklaard overeenkomstig artikel 57/6/5, §3 van de Vreemdelingenwet. De bestreden beslissing is voorts gebaseerd op de pertinente vaststelling dat (i) Marokko bij het KB van 3 december 2025 werd vastgesteld als veilig land van herkomst, hetgeen een versnelde procedure rechtvaardigde bij de behandeling van het verzoek en verzoeker er niet in geslaagd is om aan te tonen dat, in zijn specifieke situatie, zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd, en dat (ii) er in hoofde van verzoeker niet kan worden besloten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade daar (a) verzoeker geen enkel document neerlegt ter staving van zijn identiteit en asielrelaas en bovendien meermaals bedrieglijke verklaringen heeft afgelegd met betrekking tot zijn identiteit en nationaliteit ten aanzien van de Belgische autoriteiten, (b) verzoeker uiterst laatsttijdig een verzoek om internationale bescherming indiende, (c) op ernstige wijze afbreuk wordt gedaan aan de geloofwaardigheid van zijn voorgehouden vrees gelet op de vrijwillige afstand van zijn eerste alsook zijn tweede verzoek om internationale bescherming en het feit dat hij aangaf te willen terugkeren, (d) er wordt vermoed dat verzoeker de asielpprocedure louter gebruikt om zijn gedwongen verwijdering van het Belgisch grondgebied te voorkomen, (e) verzoeker er niet in geslaagd is een gegronde vrees voor vervolging aan te tonen omwille van de politiek, noch omwille van de bewering dat hij een relatie heeft in België.

In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent alsook draagkrachtig. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij echter niet in slaagt.

5.2. Vooreerst, wat betreft de beoordeling van de bijzondere procedurele noden, meent verzoeker dat de commissaris-generaal onvoldoende individueel onderzoek heeft gevoerd. Hij werpt op dat hij kort voor zijn verklaring tot afstand van zijn verzoek om internationale bescherming in 'BLOK 5' geplaatst was, dat zijn raadsman zorgwekkende signalen meldde en informeerde naar de medische opvolging en medicatie en zich vragen stelde over de wilsbekwaamheid en de omstandigheden van de afstand (stuk 6 bij het verzoekschrift). CIM Merksplas bevestigde aan verzoekers raadsman dat de afzondering van verzoeker een veiligheidsmaatregel betrof en dat verzoeker medisch werd opgevolgd en medicatie kreeg (stuk 9 bij het verzoekschrift). Verzoeker verwijt de commissaris-generaal dat hij de medische dienst van het gesloten centrum niet heeft geraadpleegd, geen onderzoek heeft gevoerd naar de invloed van eventuele medicatie en geen beoordeling heeft gemaakt van de mogelijkheid om effectief aan een persoonlijk onderhoud deel te nemen.

De Raad kan verzoekers verweer geenszins volgen. Nergens uit het administratief dossier blijken elementen die wijzen op eventuele bijzondere procedurele noden. Verzoeker blijft geheel in gebreke enig medisch en/of psychologisch attest neer te leggen ter staving van zijn medische en/of psychische problematiek. Dat verzoeker enige medische en/of psychische problemen zou kennen, wordt pas in het kader van onderhavig beroep opgeworpen. Hoe dan ook kan uit de aan het verzoekschrift toegevoegde stukken nog steeds niet blijken dat er bijzondere procedurele noden gelden in hoofde van verzoeker.

Hoewel verzoeker in 'BLOK 5' werd afgezonderd in het kader van een veiligheidsmaatregel en hij er medisch werd opgevolgd en medicatie kreeg (stuk 9 bij het verzoekschrift), kunnen deze elementen geenszins als voldoende concrete indicaties gelden voor de vaststelling van bijzondere procedurele noden. Ter zake benadrukt de Raad dat uit het antwoord van CIM Merksplas aan verzoekers raadsman (stuk 9 bij het verzoekschrift) blijkt dat de afzondering van verzoeker plaatsvond in het kader van een veiligheidsmaatregel, overeenkomstig artikel 84, §2, a) van het KB van 2 augustus 2008, dat in deze maatregel voorziet wanneer de bewoner, door zijn gedrag, de veiligheid of de rust van de groep in gevaar brengt. Verder wordt in de mail louter bevestigd dat verzoeker tijdens deze afzondering werd opgevolgd door de medische dienst en de gepaste medicatie kreeg, zonder dat verder enigszins specifiek wordt toegelicht welke medische opvolging hij nodig had en kreeg, noch welke medicatie werd voorzien voor verzoeker. Verzoeker noch zijn raadsman geven hieromtrent verdere toelichting. Dat de afzondering zou hebben plaatsgevonden omwille van psychische en/of medische problemen van verzoeker, is een blote bewering die geenszins kan worden aangenomen. Waar in het schrijven van verzoekers raadsman (stuk 6 bij het verzoekschrift) wordt gesteld dat verzoeker zou kampen met astma, claustrofobische klachten en suïcidale gedachten, benadrukt de Raad dat deze beweringen geen weerslag vinden in andere medische en/of psychologische attesten. De Raad besluit dan ook dat noch uit de elementen van het administratief dossier, noch uit de verklaringen en de stukken bij het verzoekschrift bijzondere procedurele noden in hoofde van verzoeker blijken. Evenmin wordt in het verzoekschrift toegelicht welke specifieke steunmaatregelen getroffen hadden moeten worden.

In de bestreden beslissing wordt terecht vastgesteld dat er in hoofde van verzoeker geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld en dat er redelijkerwijze kan worden aangenomen dat zijn rechten werden gerespecteerd en dat hij kon voldoen aan zijn verplichtingen.

5.3. Verder hekelt verzoeker de geldigheid van zijn verklaring tot afstand van zijn verzoek om internationale bescherming. Hij werpt op dat er geen bewijs voorligt dat hij vóór de ondertekening van zijn verklaring tot afstand volledig geïnformeerd werd over de gevolgen, waaronder de mogelijkheid dat het CGVS ondanks de intrekking alsnog een beslissing ten gronde kan nemen. Evenmin blijkt welke taal werd gebruikt, of een tolk aanwezig was, welke uitleg concreet werd verstrekt, of verzoeker de draagwijdte begreep en of hij vooraf vertrouwelijk met zijn raadsman kon overleggen. Verder wordt er in het verzoekschrift gewezen op de afzondering van verzoeker in 'BLOK 5', voorafgaand aan zijn verklaring tot afstand, in een periode van psychische ontregeling en medische opvolging.

De Raad kan verzoekers verweer geenszins volgen. Nergens in het administratief dossier liggen concrete elementen voor die er op wijzen dat de verklaring tot afstand van het verzoek niet vrijwillig zou zijn afgelegd of dat verzoeker op het moment van zijn verklaring tot afstand niet wilsbekwaam was. De verklaring tot afstand werd schriftelijk en ondubbelzinnig afgelegd door verzoeker zelf. De afstand van zijn verzoek om internationale bescherming is bijgevolg definitief. Volledigheidshalve merkt de Raad op dat verzoeker eveneens uitdrukkelijk afstand heeft gedaan van zijn eerste verzoek om internationale bescherming, met name op 30 april 2026, waardoor kan worden aangenomen dat verzoeker wel degelijk bekend was met de inhoud en gevolgen van een verklaring tot afstand van een verzoek om internationale bescherming. Het gegeven dat verzoeker reeds twee maal afstand heeft gedaan van zijn beschermingsverzoek en ter zake heeft verklaard te willen terugkeren naar zijn land van herkomst, vormt een bijkomende indicatie van een gebrek aan interesse in de procedure en wijst er tevens op dat hij geen nood heeft aan internationale bescherming, wat ook duidelijk blijkt uit zijn verklaringen ter terechtzitting (zie hierna).

Waar verzoeker wijst op zijn afzondering in 'BLOK 5' en op zijn psychische ontregeling en medische opvolging, verwijst de Raad naar hetgeen is uiteengezet in punt 5.2. Hoewel verzoeker in 'BLOK 5' werd afgezonderd in het kader van een veiligheidsmaatregel en hij er medisch werd opgevolgd en medicatie kreeg (stuk 9 bij het verzoekschrift), kunnen deze elementen geenszins als voldoende concrete indicaties gelden voor de vaststelling dat hij niet voldoende wilsbekwaam zou zijn geweest. Dat de afzondering zou hebben plaatsgevonden omwille van psychische en/of medische problemen van verzoeker, is bovendien – zoals hierboven reeds werd gesteld – een louter blote bewering die geenszins kan worden aangenomen, noch wordt gestaafd door enig medisch en/of psychologisch attest.

In de bestreden beslissing wordt bijgevolg terecht vastgesteld dat verzoeker zijn verzoek om internationale bescherming expliciet heeft ingetrokken. Op basis van artikel 57/6/5, §3 van de Vreemdelingenwet kon de commissaris-generaal alsnog een beslissing nemen tot afwijzing van het verzoek als zijnde ongegrond of kennelijk ongegrond. Artikel 57/6/5, §3 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

*“§ 3. Indien het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in de fase waarin het verzoek expliciet wordt ingetrokken door de verzoeker reeds heeft vastgesteld dat de verzoeker niet in aanmerking komt voor internationale bescherming op grond van Verordening (EU) 2024/1347, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen nog steeds een beslissing nemen tot afwijzing van het verzoek als zijnde ongegrond of kennelijk ongegrond.”*

5.4. Verzoeker hekelt het feit dat het CGVS, na zijn weigering om deel te nemen aan het persoonlijk onderhoud via videoconferentie, geen gevolg heeft gegeven aan zijn verzoek om een alternatief fysiek persoonlijk onderhoud te organiseren. Hij verwijst naar het recent arrest van het Grondwettelijk Hof nr. 73/2026 van 18 juni 2026 waarop zijn bezwaar tegen het persoonlijk onderhoud via videoconferentie is gebaseerd (stukken 2 en 3 bij het verzoekschrift).

De Raad merkt op dat verzoekers betoog inzake zijn bezwaar tegen een persoonlijk onderhoud via videoconferentie en zijn verzoek om een alternatief fysiek persoonlijk onderhoud te organiseren niet meer relevant is gelet op het feit dat hij op 1 juli 2026 zijn verzoek om internationale bescherming expliciet heeft ingetrokken.

5.5. Verzoeker is afkomstig uit een veilig land van herkomst, met name Marokko, waardoor de toepassing van een versnelde procedure op basis van artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet gerechtvaardigd is en het verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond kan worden beschouwd. Dit wordt niet betwist in het verzoekschrift.

5.6. In de vragenlijst 'meervoudige aanvraag' van 11 juni 2026 die verzoeker naar aanleiding van zijn tweede verzoek om internationale bescherming heeft ingevuld, verklaart hij niet te kunnen terugkeren naar Marokko omwille van 'de politiek' en omwille van een relatie met een vrouw. In de bestreden beslissing wordt op goede gronden vastgesteld dat verzoeker geen vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade aannemelijk maakt.

Na verzoeker gehoord te hebben ter terechtzitting komt de Raad tot dezelfde vaststelling. Ter terechtzitting verklaart verzoeker uitdrukkelijk geen problemen te hebben omwille van de politiek in zijn land van herkomst. Hij verklaart niet te kunnen terugkeren naar Marokko omdat hij meent dat hij een verblijfsrecht heeft in Spanje. Hij verklaart op veertienjarige leeftijd Marokko te hebben verlaten en naar Spanje te zijn gegaan waar hij een verblijfsrecht als niet-begeleide minderjarige zou hebben verkregen. In 2020-2021 zou hij in België zijn toegekomen en sindsdien zou hij nooit meer zijn teruggekeerd naar Spanje. Hij beschikt over geen enkel bewijs van zijn beweerd verblijfsrecht in Spanje. Sinds zijn aankomst in België heeft verzoeker ook nooit contact opgenomen met de Spaanse autoriteiten in verband met zijn beweerd verblijfsrecht en een mogelijke verlenging ervan. Verder verklaart verzoeker dat hij niet kan terugkeren naar Marokko omdat hij er geen familie of sociaal netwerk meer heeft. Door dit gebrek aan netwerk meent hij dat hij geen toekomst kan uitbouwen in Marokko.

Inzake zijn relatie met een vrouw verklaart verzoeker ter terechtzitting dat hij sinds drie jaar een duurzame relatie heeft met een vrouw uit Spanje. Ze is van Marokkaanse afkomst maar bezit de Spaanse nationaliteit. Hij kende haar reeds van in Spanje en is haar bij toeval in België terug tegen gekomen waar ze verliefd zijn geworden. Deze vrouw verblijft momenteel in België en komt verzoeker geregeld bezoeken in het gesloten centrum. Ter staving van deze relatie werd bij het verzoekschrift de bezoekerslijst van het gesloten centrum toegevoegd (stuk 5 bij het verzoekschrift). Hieruit blijkt dat mevrouw R.O. verzoeker op 21 april, 9 mei, 10 mei, 24 mei en 8 juni 2026 is komen bezoeken (waarvan het laatste bezoek een intiem bezoek betrof).

De Raad besluit dat verzoeker geenszins een vrees voor vervolging of een risico op het lijden van ernstige schade aannemelijk maakt. De door hem aangehaalde redenen waarom hij niet kan terugkeren naar Marokko houden geen verband met één van de criteria zoals bepaald in artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag, noch met de criteria zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

5.7. De overige motieven van de bestreden beslissing, met name (a) dat verzoeker geen enkel document neerlegt ter staving van zijn identiteit en relaas en bovendien bedrieglijke verklaringen heeft afgelegd met betrekking tot zijn identiteit en nationaliteit ten aanzien van de Belgische autoriteiten, (b) dat verzoeker uiterst laattijdig een verzoek om internationale bescherming indiende, (c) dat er op ernstige wijze afbreuk wordt gedaan aan de geloofwaardigheid van verzoekers voorgehouden vrees gelet op de vrijwillige afstand van zijn eerste alsook tweede verzoek en het feit dat hij aangaf te willen terugkeren, (d) dat er wordt vermoed dat verzoeker de asielprocedure louter gebruikt om zijn gedwongen verwijdering van het Belgisch grondgebied te voorkomen, laat verzoeker in het geheel onverlet waardoor deze motieven – bij gebrek aan dienstig verweer – onverminderd overeind blijven en door de Raad tot de zijne worden gemaakt.

5.8. De Raad acht het geheel aan voormelde bevindingen voldoende determinerend om te besluiten dat verzoeker overeenkomstig de hoofdstukken II en III van Verordening (EU) 2024/1347 niet in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling, noch overeenkomstig de hoofdstukken II en V van Verordening (EU) 2024/1347 in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming.

5.9. Gelet op wat voorafgaat, stelt de Raad vast dat verzoeker geen substantiële redenen heeft opgegeven om zijn land van herkomst, Marokko, in zijn specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig

land van herkomst ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Bijgevolg heeft de commissaris-generaal terecht besloten tot de kennelijke ongegrondheid van het verzoek om internationale bescherming en dient het beroep te worden verworpen.

5.10. Daar het verzoek om internationale bescherming werd ingediend voor 12 juni 2026 kan verzoeker niet dienstig de schending aanvoeren van de artikelen 12, 13, 20, 21, 39 en 40 van de Verordening (EU) 2024/1348.

5.11. De aangevoerde schending van het rechtszekerheidsbeginsel kan niet worden aangenomen. Het rechtszekerheidsbeginsel is een uit de rechtsstaat voortvloeiend beginsel dat inhoudt dat het recht voorzienbaar en toegankelijk dient te zijn zodat de rechtssubjecten in staat zijn de rechtsgevolgen van hun handelingen op voorhand in te schatten, en dat die rechtssubjecten moeten kunnen vertrouwen op een zekere standvastigheid bij het bestuur. Verzoeker toont, gelet op het voormelde, op geen enkele wijze aan dat, waarom of op welke wijze dit beginsel geschonden zou zijn door de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen.

5.12. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel benadrukt de Raad dat dit beginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stelen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker via de schriftelijke verklaring "meervoudige aanvraag" de kans kreeg om zijn verklaringen met betrekking tot de nieuwe elementen in het kader van zijn volgend verzoek toe te lichten en nieuwe documenten voor te leggen. Verzoeker weigerde deel te nemen aan het persoonlijk onderhoud wegens bezwaar dat dit via videoconferentie zou plaatsvinden en trok de volgende dag zijn verzoek om internationale bescherming expliciet in waardoor zijn asielprocedure werd beëindigd. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier en op alle dienstige stukken. De commissaris-generaal heeft het beschermingsverzoek van verzoeker op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. Het betoog dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan, kan bijgevolg niet worden bijgetreden.

5.13. Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan evenmin worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. Deze motieven zijn deugdelijk en vinden steun in het administratief dossier.

5.14. Wat betreft de aangevoerde schending van het proportionaliteitsbeginsel, oordeelt de Raad dat het proportionaliteitsbeginsel als concrete toepassing van het redelijkheidsbeginsel niet is geschonden daar de keuze die een bestuur in de uitoefening van een discretionaire bevoegdheid maakt immers slechts het proportionaliteitsbeginsel schendt wanneer men op zicht van de opgegeven motieven zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot het maken van die keuze is kunnen komen, wat *in casu* niet het geval is.

5.15. Verzoeker maakt niet aannemelijk dat de commissaris-generaal op basis van een niet-correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. Een schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

5.16. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen.

Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 2.60, § 2, tweede lid van de RvV-wet. Er zijn geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing. Het aangevoerde middel is, voor zover ontvankelijk, ongegrond.

## **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

### **Artikel 1**

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

### **Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig juli tweeduizend zesentwintig door:

V. HOEFNAGELS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

D. D'HONDT,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

D. D'HONDT

V. HOEFNAGELS